

EENENTWINTIG JANUARI

Agnes, kleine bruid des Heren,
rein en zuiver van begeren,
heden is het uwen dag,
heden klinkt uw puren lach
door het hoge huis des Heren.

Groeien uit de winterbomen
zilverwitte kinderdromen
als ge 't heden sneeuwen laat?
wilt ge spreiden uw gewaad
tot den boord der duistre stromen?

Neemt g'uw luit en zingt, ons beken
zingen mee: kristal geleden
d'echos van dien zuivren klank —
nimmer bloeiden lelies rank
weliger in onze streken.

Eeuwigheden op uw bedde
storten sneeuw wit naar beneden;
hebt ge onze pijn verstaan?
't lichaam is een ijdlle waan,
nooit hebt gij dien waan beleden.

Strooit, o maagdeken, de blaân
van uw witste bloemen heden.

FRANK VALKENIER.